

ikke komme an på de ord. Nu ser det desværre ikke ud til, at der i den her debat er et flertal, som vil pålægge ministeren en sådan undersøgelse. Det håber jeg så der kommer i den næste folketingssamling. Vi standser i hvert fald ikke den her sag, før vi når til bunds i den. Det tilsagn kan jeg give ministrene. Så jeg betragter det også som en melding fra Dansk Folkeparti om, at så vil man godt være med til, at vi får en dansk undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg kan ikke helt give det tilsagn endnu. Jeg synes, det er vigtigt, at vi nu igangsætter det arbejde, som der lægges op til i SF's vedtagelsesforslag, og er der så behov for efterfølgende at komme i gang med et yderligere arbejde, så kan man da meget vel gøre det.

Jeg ved, at det i hvert fald har været fremme i dagspressen, at det bliver en sag, der skal debatteres mellem EU's justitsministre, og på baggrund af udkommet af den må det være noget, som vi efterfølgende tager stilling til her i Folketinget.

Men jeg synes, det er udmærket, at partierne herinde på Christiansborg prøver at fokusere på denne her debat. Er der en utryghed, er der en usikkerhed også i danske virksomheder, om der bliver spioneret mod dem, så har vi grund til her fra Folketingets side at holde øje med det. Vi skal ikke feje det her ind under gulvtæppet. Vi må sørge for, at det, der skal frem, kommer frem. Men jeg vil samtidig sige, at vi er helt opmærksomme på, at efterretningstjenester, og det gælder også den amerikanske, må have muligheder for at sikre både USA og også Vesten mod undergravende virksomhed, mod landskadelig virksomhed og andet, og derfor er der nogle grænseflader her, som måske ikke er så klare; men dem kan vi forhåbentlig få frem i forbindelse med et eventuelt undersøgelsesarbejde.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er et mere grundlæggende spørgsmål, som man godt kunne rejse under sådan en debat som den, vi fører her, i hvert fald til de to forespørgere fra henholdsvis SF og Enhedslisten, og det er spørgsmålet, der går på noget mere fundamentalt:

Mener de to forespørgere, at vi i vores tid, her i det nye årtusinde, har brug for at have effektive efterretningstjenester? Mener de, vi har

brug for at have en efterretningstjeneste til at beskytte vores demokrati, respekt for menneskerettigheder, respekt for enkeltindividets rettigheder, frihedsrettighederne? Mener forespørgerne, at vi skal have sådan en efterretningstjeneste, der fokuserer på vores sikkerhed hertilands, vores demokrati, de grundlæggende menneskerettigheder? Mener de to ordførere, at vi også har brug for en militær efterretningstjeneste til at beskytte vores sikkerhedspolitiske interesser og danske soldaters beskyttelse og sikkerhed, når de gør tjeneste uden for landets grænser?

Jeg tror godt, jeg kan give svaret for de to pågældende partiers ordførere, nemlig at det mener de, for så meget kender jeg både SF's og Enhedslistens opfattelse, og når det gælder om at beskytte demokratiet, beskytte menneskerettigheder, beskytte det enkelte individs frihedsrettigheder, ligger vi jo ikke langt fra hinanden. Det gør de danske partier heldigvis ikke. På det grundlæggende felt her er vi jo enige.

Så kan man spørge: Hvordan skal sådan nogle efterretningstjenester så etableres? Jeg mener, at de i deres karakter og deres natur nødvendigvis må være nationale, som også fru Pernille Blach Hansen var inde på; at de bør være nationale; at de bør reguleres gennem national lovgivning; at det bør være de nationale parlamenter, der gennem ministeransvar har ledelsen af tjenesten; at det bør være nationale kontrolorganer, der kontrollerer landenes efterretningstjeneste, sådan som vi har det i Danmark.

For så vidt angår den tjeneste, jeg selv er politisk chef for og tager det politiske ansvar for, politiets efterretningstjeneste, har vi jo reguleringen af tjenestens rammer gennem retsplejelovens bestemmelser. Og redskabet til mange af de efterretninger, som politiets efterretningstjeneste nødvendigvis må have for at kunne forebygge, for at kunne bidrage til efterforskning af alvorlige forbrydelser i forhold til statens sikkerhed, i forhold til kontraterrorisme, kontraspionage og kontraekstremisme, som jo er vigtige dele af efterretningstjenestens funktion, som der er lovgivet om her i Folketinget, er adgangen til at kunne lave brud på det, vi kalder meddelelseshemmeligheden, som jo er aflytning.

Det er der lovgivet om her i Folketinget. Jeg har aldrig hørt repræsentanter for de to forespørgeres partier i dag foreslå en ophævelse af den bestemmelse i retsplejeloven, aldrig. Så begge partiers ordførere opererer altså med, at